

Sygn. akt IV CZ 79/07

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Zbigniew Strus

w sprawie z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych w Warszawie Oddziału Terenowego w B.

przeciwko Syndykowi Masy Upadłości Przedsiębiorstwa Rolno - Handlowo - Usługowego D. Spółki z o.o. w R.

o zapłatę i ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 listopada 2007 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 21 czerwca 2007 r.,

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanego od wyroku tego Sądu z dnia 16 lutego 2007 r.

W uzasadnieniu podniósł, że odpis wyroku został doręczony pełnomocnikowi strony pozwanej w dniu 30 marca 2007 r., zatem termin jej wniesienia upłynął w dniu 30 maja 2007 r. Wniesienie więc w dniu 31 maja 2007 r. skargi kasacyjnej nastąpiło po terminie.

W zażaleniu pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Zarzucił, że wyrok z uzasadnieniem otrzymał w dniu 14 czerwca 2007 r., a zatem zachował termin do wniesienia skargi. Podniósł, że wprawdzie przedmiotowy wyrok z uzasadnieniem wpłynął do pełnomocnika w dniu 30 marca 2007 r., lecz nie było to doręczenie skuteczne, gdyż pozwany wniósł wniosek o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem na adres syndyka. Ponadto syndyk w piśmie z dnia 2 kwietnia 2007 r. ponaglił Sąd o doręczenie tego orzeczenia na swój adres.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W dawniejszym orzecznictwie wyrażany był pogląd, że jeżeli strona reprezentowana przez pełnomocnika sama zgłosi wniosek o doręczenie pod jej adresem wyroku z uzasadnieniem, doręczenie odpisu wyroku wprost stronie nie narusza art. 133 § 3 k.p.c. (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 1951 r., C 450/50 NP. 1951 nr 12, s. 39 i dnia 29 stycznia 1968 r., I CZ 124/67, OSNCP 1968, nr 10 poz. 170). W sprawie występuje jednak nieco inny problem, gdyż należało rozstrzygnąć kwestię, czy w takim wypadku skuteczne jest dokonanie doręczenia wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikowi. Trzeba jednak wyraźnie podkreślić, że sam wniosek pozwanego jeszcze przed wysyłką został zmodyfikowany w piśmie pełnomocnika syndyka z dnia 22 lutego 2007 r., w którym wniósł o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem na swój adres, przy czym został on doręczony jeszcze przed pismem syndyka z dnia 2 kwietnia 2007 r.

Przepisy kodeksu postępowania cywilnego o doręczeniach mają charakter obligatoryjny, tj. wyłączają swobodną dyspozycję stron w zakresie sposobu doręczania pism

sądowych. Unormowanie zawarte w art. 133 § 3 k.p.c. wiąże zarówno sąd jak i same strony, które jedynie poprzez cofnięcie pełnomocnictwa lub jego wyraźne ograniczenie, albo upoważnienie określonej osoby do odbioru pism mogą uniknąć doręczenia przez sąd pisma do rąk osób w tym przepisie wymienionych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 września 1993 r., III CRN 30/93, OSNC 1994 nr 7-8, poz. 160). Przepis art. 133 § 3 k.p.c. ma zastosowanie także wtedy gdy strona zgłosi wniosek o doręczenie pisma procesowego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2005 r., I CZ 20/05, I C 2006, nr 3, s. 51).

Przed wszystkim jednak, nastąpiła skuteczna modyfikacja żądania wniosku w piśmie z dnia 22 lutego 2007 r. Zażalenie więc jako nieuzasadnione uległo oddaleniu (art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c.).